

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant:

Bc. Patrik Ředina

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **ČJ-HV se zaměřením
na vzdělávání**

Datum odevzdání posudku: 12. 8. 2016

Recenzent práce:

Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Dudáci a dudácké muziky jižních až jihozápadních Čech v 2. polovině 20. století

Vzhledem k autorově intenzivnímu zájmu o lidovou dudáckou hudbu jihozápadních Čech a vzhledem k jeho hudebním aktivitám je jistě pochopitelné, že pro svou magisterskou práci zvolil Patrik Ředina téma, jež je do jisté míry analogické jeho práci bakalářské. V té se poměrně podrobně a zdařile zabýval osobnostmi dvou sběratelů lidových písní, působících ve 2. polovině 20. století. Nyní se diplomant rozhodl (jak píše v anotaci) „*shrnout interpretu dudácké muziky v národopisných regionech napříč jižními Čechami, a to se zaměřením na 2. polovinu 20. století s přesahem do současnosti*“.

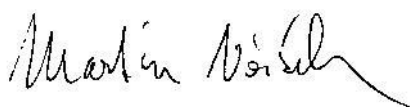
Budiž v úvodu řečeno, že přítomná práce opět vykazuje zřetelné autorovo zaujetí a především ochotu k terénnímu výzkumu. Ve své práci zmiňuje Patrik Ředina více než dvacet dudáků, přičemž ve valné většině případů se osobně setkal buď přímo s nimi, nebo s jejich rodinnými příslušníky. Jádrem textu jsou krátké medailony těchto osobností, logicky zaměřené zejména na otázky školení v dudácké hře, používaných nástrojů a hráčských technik. V několika případech diplomant také v partiturách uvádí úpravy lidových písní, pocházející od daných interpretů. Tyto údaje jsou nepochybně cenné a vzhledem k naznačenému množství charakterizovaných hudebníků práce přináší zajímavé informace nejen o nich, ale také o širším zázemí, v němž působili a jež zároveň nezřídka spoluvytvářeli. Za pozitivum pokládám i autorovu snahu zamyslet se nad problematikou nevyhnutelného pousnu původních struktur a kontextu lidové hudby do roviny folkloristických počínů.

Z naznačené tematické šíře však po mém soudu vyplývají i dílčí negativa. Především, práci by patrně prospělo, kdyby si autor přesněji formuloval své hlavní cíle a zřetelně s nimi seznámil také čtenáře. Je naprosto pochopitelné, že daný typ textu stěží může přinést encyklopedický přehled všech jihočeských dudáků od poloviny 20. století až do současnosti, diplomant by však mohl naznačit, že si je této skutečnosti vědom a především dát najevo, podle jakých kritérií osobnosti vybíral (možná by stačilo zúžit záběr na oblast Prácheňska, v níž se zjevně a pochopitelně Patrik Ředina orientuje nejlépe). Obdobně, partitury s autorskými úpravami lidových písní by v rámci práce získaly mnohem větší smysl, kdyby se jimi diplomant analyticky zabýval (což ve většině případů nečiní). Celkově tak text působí jako snaha o dosti velkorysý počín, k jehož dotažení však nejspíš scházel potřebný čas. Snad nejnapádněji to naznačuje konfrontace poměrně stručných portrétů jednotlivých osobností s dosti podrobným medailonem dudáka a sběratele Antonína Lipperta, jímž se Patrik Ředina zabýval už ve své bakalářské práci.

K formálním náležitostem nemám podstatné připomínky. Autor korektně odkazuje na zdroje, až na několik drobností se nedopouští stylistických, ani pravopisných přehmatů (snad jen na okraj bych vytkl tendenci k častému střídání minulého a přítomného času v souvislém líčení minulého děje).

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

podpis recenzenta práce

V Českých Budějovicích dne 12. 8. 2016

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------